

**Totius Iuris Canonici Compendium, Siue, Brevis Summa In
Quinque Libros Decretalium Sacri Concilii Tridentini
Decretis Accommodata**

In Qua Iuris Canonici Primae Institutiones, seu Elementa ita traduntur, ut
plurima breuiter ac decisiuè explicentur, & Canonum, Glossarum, ac
Doctorum receptorum auctoritate communiantur ...

**Axel, Johannes Honorius van
Coloniae Agrippinae, 1656**

De clericis peregrinantibus. Titulus XXIX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61552](#)

tium superiori ex natura ipsius causæ reser-
uatæ superiori, c. maiores de bapt. c. vt debitus hoc
tit. quia causa relinquitur auditorio princi-
pis, aut quando fit relatio virtute delega-
tionis factæ à principe, qui delegauit causam
cognoscendam, & instruendam, & instru-
ctam remittendam ad eum, vel simpliciter
commisit, vt intra certum tempus causa re-
mitteretur, instructa, vel non instructa, vel
ita commisit vt delegatus, si de partium vo-
luntate fuerit, pronunciet, vel ad superio-
rem causam remittat, c. ex parte cl. 3. de rescr.
quia totus processus remittitur ad superio-
rem, Can. in d. c. int. in s. n. 2. hoc tit. & ibi Can.
Pendente relatione iudicis officium con-
quiescit. A pronunciatione de principe
consulendo non appellatur, quia per eam
nemo grauatur: l. 1. §. questum ff. hoc tit. & ibi
Bart. n. 5. ab ipsa relatione † siue litteris, quæ
mittuntur principi pro consilio, potest ap-
pellari, (si iudex in eis mendacium inseruer-
it, vel veritatem tacuerit) cum expressione
causæ grauaminis sicut in appellatione ab
interlocutoria, d. l. 1. §. questum & ibi gloss. in
verb. non esse appellandum in fine & Bart. sub n. 5.
ff. hoc tit. A sententia † lata secundum consili-
lium seu rescriptum principis potest appel-
lari, siue pars appellans non consensit rela-
tioni siue consenit, & fuit decepta in teno-
re relationis, siue etiam consenserit non de-
cepta, vt causa reparetur ex nouis probatio-
nibus seu allegationibus, Bart. in d. §. questum
n. 5. & 6. & ibi DD. communiter l. eos §. u. C. b. tit.

De clericis peregrinantibus.

Titulus XXIX.

S V M M A R I A.

- 1 Itineris arreptio ad summum Pontificem habet se in instar appellationis.
- 2 Suspendit iurisdictionem indicum ordinariorū.
- 3 Iudicis delegati à sede apostolica si reus anteno-

titiam delegationis, vel citationis à delegato
decreta iter arripiunt.

4 Praleti quicunq; ad Romanam Curiam ve-
niunt, papale palatum primitus visitant, &
nullatenus recedunt, nisi obtenta licentia.

5 Pene laicorum dominium temporale obtinen-
tium capientium aut detinentium clericos, ne
citati ad sedem apostolicam, ad ipsam veni-
re valeant.

ARREPTIO itineris † ad summum
Pontificem, habet se in instar appellatio-
nis, & constituit peregrinantem sub eius
protectione, & operatur eundem effectum,
quem appellatio ; c. cum olim in fine de del &
contum. quia contra proficiscentem ad sedem
apostolicam nihil est innouandum : c. dilecti
filij 2. de appell. & ibi post gloss. Can. Et quidquid
post iter arreptum labiatum, vel subtractum
est, debet ei restituī : c. vnicō h. t. & ibi Can. c. si
quis Romipetas cum cc. seqq. 24. quest. 3 concordat.
l. 1. C. si per vim vel alio modo abs. si perturb. posse.
quando verbo appallatum est, iter arreptum
ad urbem, non habetur pro petitione apo-
stolorum, c. a. eo & ibi gl. in verb. vadat de appell.
in 6. Suspendit † iurisdictionem indicum
ordinariorum, d. c. dilecti el. 2. Quibus distri-
ctius inhibetur, ne contra officiales curiæ Ro-
manæ, quoconque nomine nuncipentur, &
in obsequijs summi pontificis, & ledis apo-
stolicæ existentes, nec non quoconque alios
proficiunt, & eorum causis, vel negotijs prole-
quendis ad sedem praetextam venientes ac
in ea, durante negotiorum & causarum hu-
iismodi prosecutione, moram trahentes, &
recedentes ab ea, procedere, aut in eos ex-
communicationis &c. aut priuationis offi-
ciorum, vel beneficiorum, seu quamvis alia
sententiam promulgare presumant: si con-
tra fecerint singuli procellus, & sententia, &
quoconque inde lecuta, irrita, nulliusque ro-
boris.

botis existunt : & si beneficia praefatorum alijs sint collata, tam conferentes, quam recipientes ipso facto sunt excommunicati, & absolutio reseruatur summo pontifici , ex constitutione Eugeniana à practicis nuncupata. *extrauag. diuina de priuile. inter communes.*
 3 Præterea suspendit † iurisdictionem iudicis delegati à sede apostolica, si reus ante notiam, litterarum delegationis, vel citationis à delegato decreta, iuit ad curiam; secus si postea, c. memin. c. suggestum e. ad hoc sicut asseru de appell. quia priuilegia peregrinantibus concessa sunt, non ad reprimendam cuiusque iustitiam, sed ad grauamen remouendum d. c. suggestum in fine c. quod nonnulli in fine
 4 de priuileg. nonnulli de rescripti. Prælati † quiunque ad Romanam curiam non debent venire mutato habitu, aut latenter more nocturna, sed papale palatium primitus visitant, ad Papam si hoc patiatur temporis oportunitas, intratur, & reverentiam debitam exhibuti eidem; nullatenus recessuri à Curia nisi ab ipso super hoc petita licentia, & obtenta; alias ipsi accedentes & recedentes & eos receptantes notam infidelitatis incurvant, ac excommunicationis sententiæ subiacent. *Extrauag. 2. & 3 de maior. & obed. inter communes l. si quæ decurio C. de decur. lib. 10. Laisci † dominium temporale obtinentes capientes, aut detinentes viros ecclesiasticos, ne citati ad sedem apostolicam ab homine, vel à iure, venire ad ipsam valeant procurantesque huiusmodi captiones, & detentiones, incurvant sententiam canonis, si quis suadente 17. quæst. 4. quia manus est laua & iniuriola sedi apostolicae, & ordini clericali: c. contingit de sent. excommun. procurantes ipsi, per longæ ecclesiastice existentes à perceptione fructuum ecclesiarum suorum, si fuerint prælati, triennio sunt suspensi; si inferiores extiterint, eo ipso obtentis*

Summa in Decretales.

beneficijs sunt priuati ; sed ad obtinenda non inhabilitantur. Eandem pœnam incurvant, qui ne citati ad sedem apostolicam ventiāt, vt se sub obtentis huiusmodi à veniendo excusat, à potestate lœculari se capi procurant: Clem. multorum deponit & ibi glos. & Can. ac locorum ordinarijs iniungitur, vt postquam eis constituerit, aliquos sibi subiectos pœnam & sententias incurrisse præmisas, ipsas publicent, ac executioni demandent. d. Clem. multorum in fine. quia sententia non requiritur, quando pœnam incurritur ipso facto gl. fin. in d. Clem. multorum & ibi Can.

De confirmatione vtili vel inutili.

Titulus XXX.

S V M M A R I A.

- 1 Confirmatio est prioris iuris habiti corroboratio & est actus superioris.
- 2 Confirmatio duplex est vna qua dicitur fieri in forma communis super qua est duplex via expediendi, vel per expeditionem in forma gratiosa.
- 3 Vel expeditionem in forma Communis & Concessoria.
- 4 Confirmationis in forma Communis effectus tres.
- 5 Altera dicitur fieri ex certa scientia.
- 6 Effectus in operationes eius octo.
- 8 In dubio presumitur confirmatio in forma Communis.
- 8 Neutra extendit actum confirmatum aut ius tertij utraque valer ex nunc.
- 9 Confirmatio & mandatum de confirmando differunt.
- 10 Confirmati que non possint.
- 11 Priuilegia papalia aut sedis apostolicae propriis non confirmantur, sed innuantur.
- 12 A Concordia facta in beneficialibus sub beneplacito sedis apostolicae possunt partes ante confirmationem resilire & procuratores datos revocare.